

Stanislav Voksa KŘÍŽOVÉ CESTY

• 6. 9. – 10. 10. 2018 •

Stanislav Voksa se narodil 6. října 1938 v Pardubicích

Je jedním ze zakládajících členů pardubické fotokupiny SPIRÁLA;
absolventem lidové konzervatoře obor výtvarná fotografie u profesora Jána Šmoka, a Školy lektorů a
porotců fotografie v Praze.

S úspěchem se účastnil řady fotografických soutěží, vystavoval v mnoha městech naší republiky i v
zahraničí.

Je autorem knihy: „PŘÍBĚHY FOTOGRAFŮ Z PARDUBICKA“

Nové Hrady

Libín

Kuks

Horní Maršov

Jak jsem fotografoval křížové cesty

Při jedné dovolené na Šumavě jsme dostali tip na výlet do Prachatic. Je prý tam vrch Libín, vysoká rozhledna a také zajímavá křížová cesta. Dlouho jsme se s manželkou nerozmýšleli a do Prachatic se hned druhý den vypravili. Křížová cesta, výtvarníků Václava Kuneše a jeho dcery Lucie Ulíkové, byla tehdy po celkové rekonstrukci a zářila novotou. Cesta je to velice strmá a namáhavá. Přesto na tuto „moji“ první „cestu“ rád vzpomínám. Byla krásná tehdy a určitě je krásná i dnes...

Druhou „naší“ křížovou cestou na Šumavě, byla křížová cesta v Dobré Vodě u Hartmanic, v kostele svatého Vintíře. Je to úžasná práce sklářské výtvarnice Vladimíry Tesařové ze Zbraslavi. S manželem, který je uměleckým řezbářem, mají v Dobré Vodě dům přímo naproti kostelu. Slyšel jsem o této „skleněné cestě“ mnoho superlativů. Ale když paní Tesařová odemknula dveře kostela, „spadla mi brada“. Ohromný, skleněný oltář, (váží sedm tun), a kolem, na zdech kostela, jsou zavěšeny skleněné rámy s motivy jednotlivých zastavení, vypracované do nejmenších detailů. Barva skla je úmyslně volena tak, aby připomínala barvu řeky Otavy. Jak známo, Otava je mixem dvou nádherných, šumavských řek, Vydry a Křemelné. Tyto řeky pramení v šumavských rašeliništích a svoji rezavě hnědou barvu si nesou po celou svoji dlouhou pouť...

Další „naše cesta“ byla do Rudy u Rýmařova. Nádherné baroko, rozeteté po stráni od kostela Panny Marie Sněžné až po malé návrší - na Křížový vrch. Překrásná sochařská práce, v kvalitním pískovci, někdy z poloviny 18. století. Cesta má čtrnáct zastavení. Je to jedna z nejkrásnějších křížových cest, které jsem fotografoval. Dal ji zbudovat rychtář z nedalekého Uničova, jako poděkování za záchranu svého života za veliké bouřky.

Tehdy jsem začal mít strach, že porevoluční boom rekonstrukcí křížových cest z roku 1989 opadne stejně rychle, jako začal. Že s odchodem starých pamětníků se vytratí zájem zachovat toto kulturní dědictví. Opak byl pravdou, začaly vznikat „cesty nové“, například ve Šporkově Kuksu, ve Stankovicích. (Hlavním iniciátorem byl akademický sochař, pan Vladimír Preclík.) Dnes je ve Stankovicích naprosto moderní křížová cesta, která má čtrnáct zastavení a každé zastavení vytvořil jiný umělec, významný český sochař. Krásná křížová cesta je v Dobré Vodě u Českých Budějovic. Tu malovala akademická Malířka Renata Štolbová.

Unikátní „cesta“ je v kostele Panny Marie - Královny Míru, v Praze 4 - Lhotce. Jejím autorem je pražský umělec Karel Stádník. Je to supermoderní křížová cesta, která náměty často sahá až do hluboké minulosti, kdy křesťané museli bojovat v římském koloseu, o své holé životy se lvy. Druhé zastavení je o tom, jak byli křesťané přikováni na galériách k veslům a museli veslovat. Cesta má i protiválečná zastavení - atomový výbuch...

Tuto výstavu: „KŘÍŽOVÉ CESTY“ jsem pojal jako poděkování autorům, kteří vedeni citem a uměleckým nadhledem, ztvárnili tento dávný příběh ukřížování Ježíše Krista jinak. Ztvárnili ho tak, jak tento příběh sami cítí a jak jej sami v sobě prožívají...

Stanislav Voksa